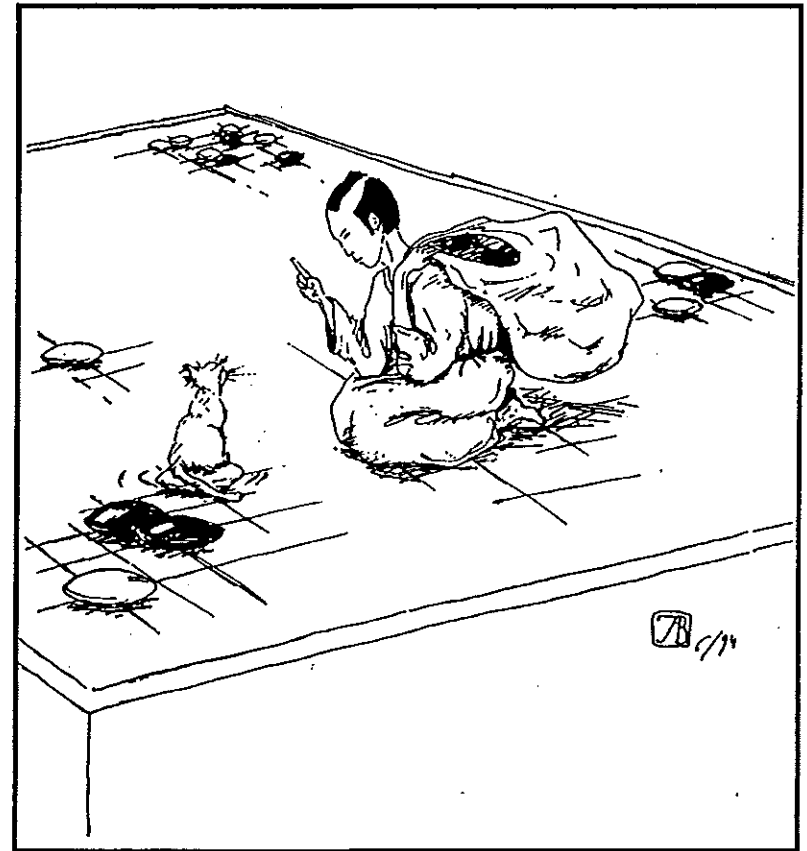

Afgiftekantoor: Leuven 3
Driemaandelijks - Trimestriel

BELGO 37

V.U.: Frank Segers
Nerviërsstraat 60
3000 Leuven

Januari 1995 Janvier

Inhoud - Sommaire

Bilan du président	2
Opinie	3
Brussel 1994	4
Classement national	7
Het zwaard van Murayama	9
Histoire du Go	13
Internationaal nieuws	18
Spelregels - Combineren	27
Partie Historique	28
Oplossingen	31
Tornooikalender	32

Redactioneel

Het moet ongeveer tien jaar geleden zijn dat Belgo boven de doopvont werd gehouden. Om dit feit niet helemaal ongemerkt voorbij te laten gaan, zou de redactie graag wat speciaals doen voor het volgende nummer van Belgo. Gezien de kronische onderbezetting van de redactie, worden alle ideeën -en vooral bijdragen- voor dit speciale nummer in dank aanvaard. Langs deze weg richt ik mij nog eens speciaal tot al diegenen die al beloofd hadden iets te schrijven tegen eind december, maar wiens bijdrage de redactie helaas nog niet heeft bereikt.

Belgo 37 Januari/Janvier 1995

Redactie/Rédaction: Jean-Denis Hennebert, Pierre Sevenants, Frank Segers

Medewerkers/Collaborateurs: Jan Bogaerts, Ron Polak

Tekening cover/Dessin première page: Bénédicte Adriaens

Goban-software: Denis Lambot

Bilan, vous avez dit bilan?

Après quatre ans de «*présidence*», le temps me paraît venu de faire un bilan.

Au départ, les objectifs étaient multiples, mais nous voulions développer notre noble discipline dans notre pays, arriver à accroître le nombre de joueurs.

Malheureusement, il faut bien constater que nous ne sommes pas arrivés à nos fin, et que malgré le nombre de clubs croissant (Liège et Gand en prochaine ouverture), le nombre de membres stagne toujours autour d'une petite centaine.

Les moyens mis en oeuvre par les équipes successives n'ont pourtant pas manqué ni d'enthousiasme ni d'originalité. Dépassant les sempiternelles «démonstrations», bien connues des anciens, nous avons en 91 mis sur pied un congrès qui se devait d'être à la base de notre action.

Les moyens financiers qu'il a dégagé ont permis d'équiper la FBG d'une bonne cinquantaine de jeux (pierres en pâte de verre et gobans de qualité) et d'une quantité équivalente de pendules. Nous étions également désireux de développer une campagne de presse à cette occasion, soucieux de rameuter les personnes connaissant le go mais manquant de partenaires. Malheureusement, le succès de celle-ci (pour rappel, nous avons obtenu une importante couverture incluant notamment deux journaux télévisés) n'a pas amené tout le monde que nous espérions (une dizaine de réponses). Enfin, la ville de Namur avait été choisie pour décentraliser notre action et pour inciter à la création d'un club en cet endroit. A posteriori, il paraît clair que les dispositifs envisagés ne furent pas adaptés aux objectifs de départ.

Cependant, tout n'est pas noir (au pire, c'est gris foncé). Il nous reste tout le matériel, une dizaine de milliers de tracts de qualité explicatifs du jeu (la moitié dans chaque langue) nous permettant encore un assistant pédagogique d'importance dans les démonstrations, ainsi qu'une bonne santé financière (ce n'est plus si fréquent).

Je pense donc que ces années ont servi à équiper solidement la Fédération d'un matériel dont elle devrait avoir besoin. A titre d'exemple, le tournoi international de Bruxelles tourne depuis 1991 en autonomie (matériel belge) et deux autres tournois se sont créés.

Pour le reste, je regrette le manque de projets mobilisateurs qui puissent être le moteur d'une dynamique permettant enfin de faire décoller le nombre de membres de notre association. Plutôt que d'enterrer le conseil d'administration dans un train-train de gestion, je préfère donc susciter de nouvelles ambitions qui permettront demain d'arriver à des résultats prometteurs.

Bonne chance donc aux prochains administrateurs !

Pierre Sevenants, décembre 1994

Opinie

Na het lezen van het bilan van onze ex-voorzitter Pierre Sevenants vond ik het tijd om ook mijn eigen mening over het reilen en zeilen binnen de Belgische Go Federatie eens op papier te zetten. Als eindredacteur van Belgo is het dan natuurlijk een koud kunstje om die mening ook te laten verschijnen, maar ook voor jullie bedenksels willen wij natuurlijk graag een plaatsje vrij maken.

Eerst en vooral denk ik dat een woordje van dank aan Pierre hier wel op zijn plaats is. Wat je ook van zijn stijl van besturen moge denken, zonder hem was er de afgelopen jaren heel wat minder gebeurd, en niet alleen het kongres in Namen. Zijn bilan vind ik dan ook voor een deel te pessimistisch. Ik schat dat het aantal leden van de federatie gestegen is van rond de 40 voor Namen, tot 60 à 70 nu (een stijging met 50%). Het is wel zo dat dat aantal de laatste jaren stagneert. Anderzijds was het wellicht te optimistisch om te denken dat het kongres in Namen op eigen kracht een grote toevloed aan nieuwe leden zou meebrengen.

Terug naar de huidige situatie. Het probleem van de federatie lijkt mij te zijn dat té weinig mensen zich willen engageren om iets te doen. Zo komt het dat er weinig of niets wordt gedaan om nieuwe leden te rekruteren, en er bijgevolg ook geen nieuwe mensen bijkomen die eventueel een taak op zich willen nemen (wie wordt er bv. de nieuwe voorzitter?)

Om uit die vicieuze cirkel te raken, moet de federatie zich daarom volgens mij enerzijds beperken tot een strikt minimum aan 'verplichte' activiteiten (organisatie Belgisch kampioenschap, uitgave Belgo, klassifikatiekommissie, administratie en eventueel het tornooi van Brussel), en zich anderzijds toeleggen op de promotie en de ledenwerving. Bij mijn weten wordt er bv. in geen enkele klub nog een (jaarlijkse) beginnerskursus georganiseerd. Brussel kan zich dat nog enigszins veroorloven, omdat er daar sowieso toch altijd wel enkele leden komen aanwaaien, maar de andere klubs kunnen dat eigenlijk niet.

Maar de bal ligt natuurlijk niet alleen in het kamp van de federatie. Die kan bij beginnerskursussen en bij andere activiteiten, helpen maar de klubs (ook die van Brussel) mogen ook niet té veel van de federatie verwachten. Als er geen minimum aan bereidheid is om iets meer te doen dan iedere week een partijtje te komen spelen, dan zal de stagnatie in de federatie én in de klubs de volgende jaren rustig voortduren.

Frank Segers

Brussel 1994

De negende editie van het GP-tornooi van Brussel trok dit jaar 89 mensen aan, elf minder dan de exact honderd van het jaar voordien. Brussel lijkt wel een tornooi voor habitués te worden. Naast de vele Belgen, waren er uitgebreide delegaties uit Frankrijk en Nederland, aangevuld met enkele Luxemburgers, Duitsers, Britten en Russen.

Ook bij de favorieten enkele oude bekenden: Shen Guangji en Guo Juan natuurlijk (Zhang Shutai was er dit jaar niet bij), David Schoffel, Pierre Colmez en Jef Seailles. Zij mochten tegenstand verwachten van Gerald Westhoff, Zhao Pei en Mark Boon. De traditie werd verder gerespecteerd door het aanbieden van een potje yoghurt of pudding van Danone bij elke ronde.

In de eerste ronde, die met enige vertraging van start ging, vielen geen verrassingen te noteren. De clash tussen de twee superfavorieten, Shen en Guo, stond al in de tweede ronde geprogrammeerd. Shen haalde het vrij overtuigend en nam daarmee meteen een optie op de eindzege. Ook Seailles (tegen Schoffel) en Westhoff (tegen Boon) wisten hun tweede partij te winnen en mochten in de derde ronde tegen mekaar. De Fransman won de onderlinge confrontatie.

Rond 23.00 uur waren de laatste partijen gedaan en de Chinese maaltijden verorberd en konden de deelnemers, naar gelang, van een verdiende nachtrust genieten of de benen wat gaan losgooien. Mark Boon koos voor de laatste mogelijkheid, maar waar hij gezeten heeft is nog altijd niet duidelijk. In ieder geval was hij de volgende ochtend niet meer van de partij.

De andere deelnemers kwamen rond 10 uur de volgende ochtend wel weer opdagen. Shen stelde zijn zege veilig met winst tegen Seailles en Zhao, al was het in die laatste partij maar nipt met 2,5 punten. Guo werd onbedreigd tweede en Seailles legde als eerste van de driepunters beslag op de derde plaats. De eerste drie plaatsen waren daarmee een exacte kopie van de uitslag van vorig jaar.

De Belgen gingen zoals gewoonlijk met het grootste deel van de prijzen lopen. Vier punten op vijf haalden Wang Jingyi (4k), Bart Smeyers (6k), Michel Ghislain (7k), Bernard Frank (10k) en Bernard Bachelart (20k). Ook de Nederlanders Arend Van Oosten (1D) en Marianne Dieren (1k) en de Fransman Paul Drouot (1D) mochten een prijs meer naar huis nemen.

De uitslag:

Naam	Nat		1	2	3	4	5	MM	Pt	SOSSODOS
1 Shen, Guang-Ji	CHI	6D	11+	2+	7+	3+	4+	24	5	108 108
2 Guo, Juan	NL	6D	8+	1-	6+	10+	3+	23	4	110 86
3 Seailles, Jeff	F	5D	4+	9+	5+	1-	2-	22	3	112 65
4 Zhao, Pei	L	5D	3-	13+	9+	5+	1-	22	3	109 63
5 Westhoff, Gerald	NL	5D	6+	10+	3-	4-	14+	22	3	107 63
6 Colmez, Pierre	F	5D	5-	12+	2-	7+	11+	22	3	106 61
7 Kaper, Erik	NL	4D	10-	8+	1-	6-	13+	21	2	108 41
8 Roché, Antoine	F	4D	2-	7-	11+	9-	12+	21	2	105 40
9 Schoffel, David	D	6D	12+	3-	4-	8+	++	21	2	85 41
10 Boon, Mark	NL	5D	7+	5-	17+	2-	++	21	2	85 40
11 Nijhuis, Caspar	NL	3D	1-	18+	8-	15+	6-	20	2	106 39
12 Roads, Francis	UK	4D	9-	6-	13+	14-	8-	20	1	104 20
13 Fittges, Klaus	D	3D	19+	4-	12-	17+	7-	20	2	101 38
14 Drouot, Paul	F	1D	23+	25+	18+	12+	5-	20	4	98 76
15 Wettach, Alain	B	2D	18-	16+	19+	11-	21+	20	3	97 58
16 van Oosten, Arend	NL	1D	21+	15-	36+	22+	17+	20	4	94 74
17 Cristescu, Serban	F	2D	25+	19+	10-	13-	16-	19	2	98 37
18 Jones, Alison	UK	2D	15+	11-	14-	21-	26+	19	2	97 38
19 Jones, Andrew	UK	3D	13-	17-	15-	20-	27+	19	1	96 18
20 Dieren, Marieke	NL	1K	26+	28+	22+	19+	23-	19	4	93 74
21 Robert, Bruno	F	1D	16-	37+	27+	18+	15-	19	3	93 53
22 Bogaerts, Jan	B	1D	28+	27+	20-	16-	33+	19	3	92 53
23 Hageman, Ger	NL	1D	14-	31-	39+	36+	20+	19	3	89 52
24 Koster, Jos	NL	1D	25+	19	3	18	18			
25 Wong, Chi-Yiu	B	2D	17-	14-	32-	29+	24-	18	1	93 18
26 Dusauroy, Guy	B	1K	20-	33+	30+	28+	18-	18	3	91 53
27 Wettach, Michel	B	1D	36+	22-	21-	32+	19-	18	2	91 34
28 Ribes, Christophe	F	1D	22-	20-	37+	26-	34+	18	2	89 33
29 Cornelissen, Hans	NL	1K	30+	36-	31+	25-	42+	18	3	86 51
30 Bouma, Wiet	NL	1K	29-	34+	26-	40+	32+	18	3	86 50
31 Warkentin, Eric	F	2K	35+	23+	29-	34-	44+	17	3	87 52
32 Gavrilov, Oleg	Rus	2K	50+	38+	25+	27-	30-	17	3	85 49
33 Chevrier, Eric	F	2K	45+	26-	35+	37+	22-	17	3	85 48
34 Belmans, Guy	B	2K	41+	30-	45+	31+	28-	17	3	84 48
35 Brauch, Jean	L	2K	31-	57+	33-	38+	40+	17	3	79 45
36 Quest, Regina	D	1D	27-	29+	16-	23-	++	17	1	75 18
37 Jonk, Arnold	NL	1K	38+	21-	28-	33-	43-	16	1	86 16
38 Segers, Frank	B	1K	37-	32-	40-	35-	46+	16	1	81 15
39 Géoris, Philippe	B	3K	47+	41+	23-	46-	45+	16	3	80 46
40 Kiling, Alpar	TUR	3K	51+	50+	38+	30-	35-	16	3	80 45
41 Kermaol, Stephane	F	2K	34-	39-	43+	42-	50+	16	2	80 31
42 Wang, Jingyi	B	4K	46+	47+	52+	41+	29-	16	4	78 60
43 Briessinck, Margo	B	3K	44+	45-	41-	51+	37+	16	3	77 46
44 Vanroy, Jean-Marie	B	3K	43-	52+	51+	45+	31-	16	3	76 43
45 Podbiol, Krzysztof	POL	2K	33-	43+	34-	44-	39-	15	1	82 16
46 Balandras, Michel	F	4K	42-	56+	57+	39+	38-	15	3	75 43
47 Jacotin, Damien	F	3K	39-	42-	48-	54+	51+	15	2	75 28
48 Hennebert, J	B	4K	49-	53+	47+	50-	52+	15	3	73 43
49 Granet, Pascal	F	4K	48+	51-	54-	55+	53+	15	3	71 43
50 Schmit, Paul	L	2K	32-	40-	++	48+	41-	15	1	64 15

51	Joakim, George	B	3K	40-	49+	44-	43-	47-	14	1	78	15
52	da Silva, Stephan	NL	4K	53+	44-	42-	65+	48-	14	2	73	26
53	Marloux, Laurent	F	4K	52-	48-	59+	57+	49-	14	2	70	26
54	Smeyers, Bart	B	6K	61+	62+	49+	47-	57+	14	4	67	52
55	Dalla Giovanna, G	B	5K	57-	58+	56+	49-	61+	14	3	67	39
56	Hoog en hof van den	NL	5K	59+	46-	55-	61+	58+	14	3	67	38
57	Reimann, Matthias	D	4K	55+	35-	46-	53-	54-	13	1	74	14
58	De Dobbelaar, B.	B	6K	64+	55-	60+	59+	56-	13	3	66	38
59	Mouchette, Alain	B	5K	56-	61+	53-	58-	62+	13	2	65	24
60	Ghislain, Michel	B	7K	63+	64+	58-	66+	73+	13	4	58	45
61	Zhu, Ligun	B	5K	54-	59-	62+	56-	55-	12	1	67	12
62	Maison, Benoît	B	6K	66+	54-	61-	64+	59-	12	2	62	23
63	Dandois, Nicolas	B	7K	60-	68+	65-	67+	66+	12	3	57	32
64	Pleit, Karen	NL	6K	58-	60-	75+	62-	72+	12	2	57	19
65	Lambot, Denis	B	7K	67+	69+	63+	52-	++	12	3	47	33
66	Tariel, Pascal	F	7K	62-	70+	67+	60-	63-	11	2	58	21
67	Huijgen, Alfons	NL	7K	65-	71+	66-	63-	68+	11	2	55	20
68	Peelman, Peter	B	8K	69-	63-	74+	70+	67-	10	2	53	20
69	Perelsztejn, Willy	L	8K	68+	65-	71-	72-	75+	10	2	51	19
70	Tasia, Thierry	B	8K	74+	66-	72-	68-	76+	10	2	50	19
	Leyssens, Peter	B	8K	75+	67-	69+	73-	74-	10	2	50	19
72	Frank, Bernard	B	10K	80+	76+	70+	69+	64-	10	4	48	36
73	Jacobs, Pierre	L	9K	76-	77+	78+	71+	60-	10	3	48	26
74	Merdignac, Claire	F	8K	70-	75-	68-	79+	71+	10	2	46	17
75	Destrée, Thomas	B	8K	71-	74+	64-	76-	69-	9	1	51	10
76	Gollain, Marc	F	10K	73+	72-	77+	75+	70-	9	3	48	28
77	van Herck, Marcel	B	10K	81+	73-	76-	78+	79+	9	3	40	21
78	van den Dooren, B	B	12K	82+	81+	73-	77-	80+	7	3	39	20
79	te Winkel, Remko	NL	12K	83+	80+	81+	74-	77-	7	3	38	19
80	Legrand, Erwan	F	11K	72-	79-	82+	81+	78-	7	2	37	13
81	Smits, Martin	NL	10K	77-	78-	79-	80-	82+	7	1	36	6
82	Overes, Vincent	NL	12K	78-	83+	80-	84+	81-	6	2	30	9
83	Dant, Renaud	B	13K	79-	82-	84-	85+	89+	5	2	22	5
84	Guo, Wangzi	NL	15K	87+	86+	83+	82-	85-	4	3	21	11
85	Bachelart, Bernard	B	20K	88+	87+	86+	83-	84+	4	4	17	12
86	Reimann, Carsten	D	20K	89+	84-	85-	88+	87+	3	3	14	6
87	Petes, Yvette	L	15K	84-	85-	88+	89+	86-	3	2	14	3
88	Wang, Zhieng	NL	20K	85-	89+	87-	86-	++	2	2	11	1
89	Diederer, M	NL	20K	86-	88-	++	87-	83-	1	1	13	0

PLC: place of player in tournament, NAT: nationality, GR: grade

MM: MacMahon-score, PT: points, SOS: Sum Opponents' Scores, SODOS: Sum of Defeated Opponents' Scores

Classement des joueurs membres

Date : 01/01/95

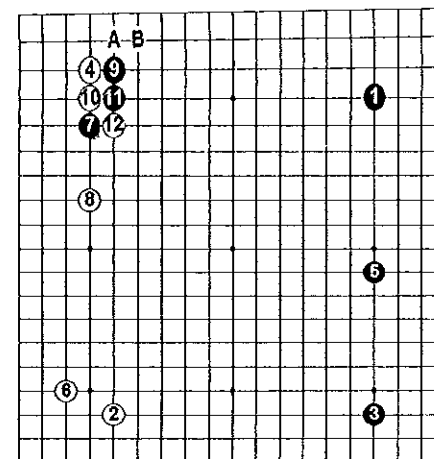
Nom	Prénom	Niveau	Niveau FBG
✓ Sevenants	Pierre	159	1 Dan
✓ Wettach	Alain	147	2 Dan
Bogaerts	Jan	121	1 Dan
DodINVAL	Olivier	99	1 Dan
Lemaitre	Vincent	97	1 Dan
✓ Wettach	Michel	92	1 Dan
Wong	Chi-Yiu	19	1 Dan
✓ Dusausoy	Guy	-119	1 Kyu
Segers	Frank	-158	2 Kyu
Belmans	Guy	-198	3 Kyu
Briessinck	Margo	-283	4 Kyu
Vanroy	Jean-Marie	-293	4 Kyu
✓ Hennebert	Jean-Denis	-363	4 Kyu
✓ Hendriks	Lucien	-370	4 Kyu
Robeys	Koen	-423	4 Kyu
Mouchette	Alain	-427	5 Kyu
Chikahiro	N	-428	4 Kyu
Hospel	Ton	-436	5 Kyu
Pohl	Denis	-450	5 Kyu
Dalla Giova.	Gianni	-506	5 Kyu
Van Dixhoorn	Bert	-524	6 Kyu
Lambot	Denis	-552	6 Kyu
Maison	Benoît	-564	6 Kyu
Dandois	Nicolas	-585	6 Kyu
Kilinc	Alpar	-598	6 Kyu
Dedobeeler	Bruno	-608	6 Kyu
Aron	Frédéric	-636	6 Kyu
Tyberghein	Jorrit	-641	7 Kyu
Smeyers	Bart	-658	6 Kyu
Ghislain	Michel	-666	7 Kyu
Jansens	Marc	-689	7 Kyu
Bongaerts	Luc	-742	7 Kyu
Tavernier	Karel	-753	8 Kyu
Ramon	Jan	-760	8 Kyu
Destrée	Thomas	-781	8 Kyu

Tasia	Thierry	-788	8 Kyu
Dehon	Eric	-807	9 Kyu
Aerts	Ives	-807	8 Kyu
Couchard	Philippe	-855	9 Kyu
Frank	Bernard	-911	10 Kyu
Richard	Raoul	-930	10 Kyu
Laurent	Michel	-965	10 Kyu
Dedoncker	Ingrid	-1033	13 Kyu
Peelman	Peter	-1049	11 Kyu
Pattyn	Bart	-1061	11 Kyu
Van Herck	Marcel	-1068	11 Kyu
Daniels	Tim	-1072	11 Kyu
Schepers	Stefan	-1080	10 Kyu
Vanden Dooren	Blaise	-1150	12 Kyu
Meiresonne	Henri	-1150	12 Kyu
Adriaens	Ines	-1237	13 Kyu
Cullus	Guy	-1299	13 Kyu
Huys	Mario	-1469	15 Kyu
Pohl	Sabine	-1543	14 Kyu
Vertongen	Mark	-1567	16 Kyu
Thieri	N.	-1700	19 Kyu
Marchand	Lieven	-1888	19 Kyu
Mogensen	Omer	-2450	25 Kyu
Scholz	Angelica	-2450	25 Kyu
Bachelard	Bernard	-2500	25 Kyu
Binot	Jean-Louis	-2500	25 Kyu

Het zwaard van Murayama

Tijdens het afgelopen toernooi van Eindhoven is het me voor het eerst overkomen dat in twee van mijn partijen de eerste 19 zetten identiek gelijk waren. In beide partijen kwam mijn tegenstander op de proppen met het zogenaamde 'zwaard van Murayama', een op zich eenvoudig joseki, maar wel met tientallen verraderlijke varianten. Dat ondervonden mijn tegenstanders al gauw, toen ik van het joseki afweek (foutief), en zij daarop niet het goede antwoord wisten te verzinnen. Achteraf heb ik een poging gedaan te analyseren waar het voor hen verkeerd gegaan is. Ron Polak (4 Dan) heeft de analyse nadien verder uitgewerkt. Zijn commentaar vind je kursief weergegeven.

Zoals ik wel meer doe, speel ik met zwart het Chinees fuseki, terwijl mijn tegenstander een shimari maakt (figuur 1). Wit 2 is een counterstrategie tegen het Chinese fuseki. Wit heeft namelijk geen zin om als eerste in het zwarte moyo te moeten duiken, waarna zwart de 'flow of the game' zal bepalen. Zwart 7: zie je wel, zwart komt als eerste de witte rand reduceren. Hij wordt natuurlijk ingeklemd met wit 8. Zwart 9: persoonlijk geef ik de voorkeur aan diagram 1. Zwart krijgt een stevige groep in voorhand! Daarna kan hij zijn Chinees versterken. Wit 10: ik had mij verwacht aan het joseki, te beginnen met wit A, zwart 11, wit B, enz., maar met deze zet begint wit het 'zwaard van Murayama'. Ik had daar ooit wel eens iets over gelezen, maar hoe dat joseki verder ging, daar had ik niet het flauwste benul van. Volgens de Russische Schaakschool kunnen jonge spelers het best leren schaken door agressieve varianten te spelen. Dit vergroot namelijk hun combinatoir vermogen. Misschien gaat dit ook op bij Go?

Figuur 1: 1-12

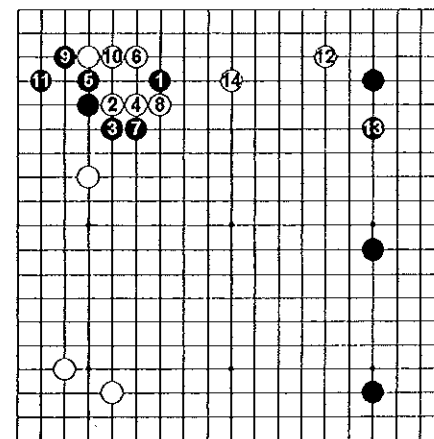

Diagram 1

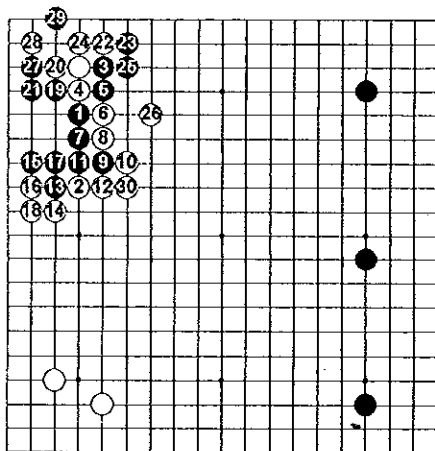

Diagram 2

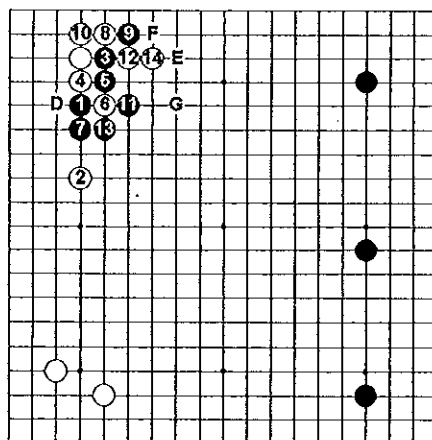

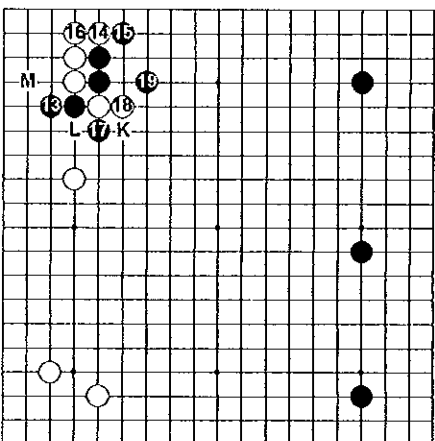
Diagram 3

Ik meende mij nog te herinneren dat als je ook maar ergens iets fout doet, het katastrofaal kan aflopen. Dat is vooral het geval als wit met 8 in diagram 2 vervolgt, wat eigenlijk onredelijk is zoals blijkt uit het vervolg (wit is dood na 29), maar als zwart ergens een foutje maakt, dan is hij het wel die gezien is. Dit is overigens maar één van de vele varianten.

Hoe het wel moet zie je in diagram 3. Wit pakt wat punten en zwart invloed, wat een evenwichtig resultaat geeft. Zwart is inmiddels weer sterk geworden en kan nog vervolgen met zwart E, wit F, zwart G of kiezen voor een oba (groot punt) aan de onderrand. Ik ging al meteen in de fout door 7 op D te spelen. In de joseki-boekjes is deze zet niet terug te vinden, het zal dus wel fout zijn, maar de vraag is nu juist

waarom? Je mag er dan al pertinent van overtuigd zijn dat jouw tegenstander fout zit, of een overplay speelt, als je het niet kan afstraffen ben je niet veel met die wijsheid.

Nadat ik mijn steen met 13 in de verkeerde richting verleng (figuur 2) verdedigt wit logisch met 14 en 16. De uitwisseling 17 voor 18 is natuurlijk niet goed voor de zwarte stenen boven, maar aangezien ik toch op 19 moest spelen en ik 17 een wat te mooi punt voor wit vond, deed ik het toch maar. De uitwisseling zwart 17 voor 18 is

natuurlijk verschrikkelijk. Atari geven op een knipsteen zodat deze steen zich in zijn natuurlijke richting verlengt is één van de grootste taboes in Go.

De zettenreeks 13-19 is inderdaad gedwongen. Wit staat nu voor de keus, hij heeft zojuist tot zijn grote vreugde wit 18 mogen spelen en het oogsten kan gaan beginnen. Wit moet nu vooral zijn kalmte bewaren en rustig gaan rekenen om een verantwoorde keuze te maken. Laten we eens kijken naar de mogelijke vervolgen K, L en M.

1° Zet K of 1 in diagram 4 versterkt de knipstenen. Zwart kan deze stenen echter toch niet vangen en pakt met 2 een grote hoek. Wit kan dan nog een wanhopige aanval doen en zwart plat duwen over de tweede lijn, maar na zwart 14 blijven er nog defekten over in wits invloed.

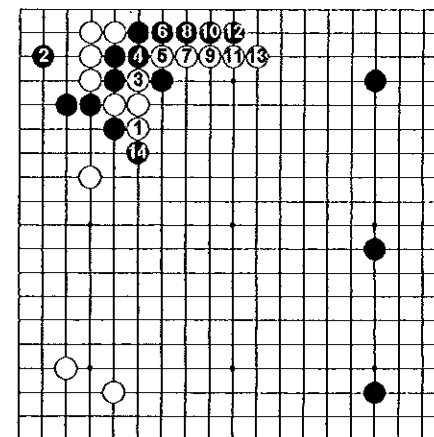
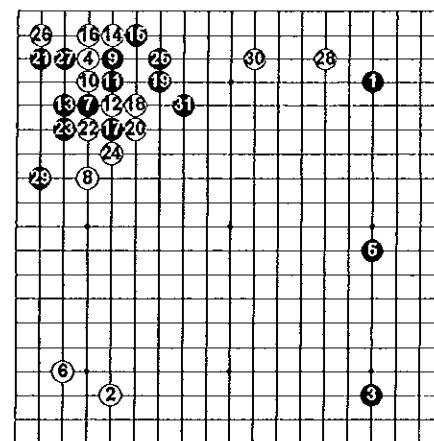

Diagram 4

In mijn tweede partij in Eindhoven speelde mijn tegenstander inderdaad op K (20 in figuur 3). Als wit met zijn knipstenen weg geraakt én de hoek behoudt, komt hij te goed weg, dus 21 is onvermijdelijk. Wit vangt dan met 22 een steentje (en verhindert zo een zwarte centrum-doorbraak zoals in diagram 4), maar dit lijkt mij in de gegeven omstandigheden niet genoeg. Zwart is maar al te blij met 23 een vrijheid bij te winnen om dan met 25 bovenaan te verdedigen. Als wit dan ook nog verzuimt de linkerkant in sente af te sluiten en 29 toelaat, dan heeft zwart de hoek gekregen en wit alleen een klein beetje invloed.

Figuur 3

2° Zet L of 1 in diagram 5 is nogal agressief. Zwart moet niet denken dat 2 beantwoord wordt op A, want dan wordt hij onaangenaam verrast. Zwart en wit kunnen nu beide gaan leven in de hoek, maar wit krijgt enorm veel invloed. Het correcte antwoord tegen wit 1 is gewoon atari geven op 3.

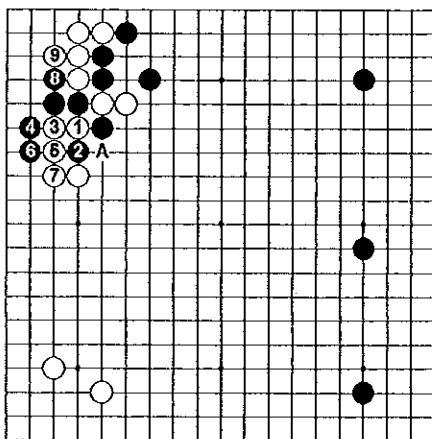
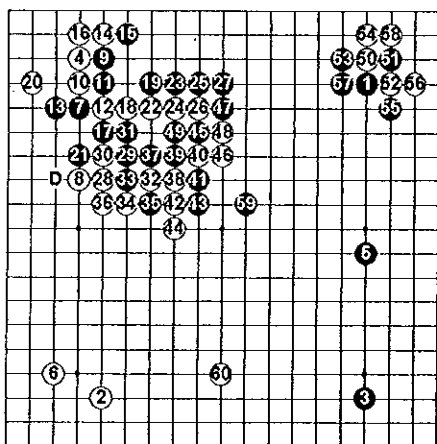

Diagram 5

Figuur 4

3° Zet M of 20 in figuur 4. Dit was mijn eerste Eindhovense partij. Wit maakt zijn hoek levend met 20, maar dat geeft mij de tijd om de knip te dekken op 21, waarna ik ofwel op 29 of op D weg kan. De uitwisseling 22-27 is slecht voor wit aangezien ze zwart gebied oplevert en de meeste aji bovenaan wegneemt. Met 32 lijkt het nog even spannend te worden, maar wit kan zwart niet tegenhouden. Wit maakt nog een fout met 40 en na 60 ziet de partij er erg goed uit voor zwart.

In deze partij is wit op de goede weg. Hij gaat in de hoek leven, omdat zwart de knipstenen toch niet kan vangen. Ik zou liever 22 onmiddellijk op 28 spelen, maar dit is slechts zetverwisseling. Met wit 32 gaat wit de fout in. Hij probeert plotseling iets te veel. Diagram 6 laat een beter vervolg zien. Zwart maakt punten aan de bovenrand, maar wit heeft daar nog een eindspelzet op F. Zwart 10 is een wijziging van de partij uit figuur 4. Met 13 zorgt wit ervoor dat zwart slechte vorm krijgt! Met 17 en 19 maakt wit de zwarte worst compleet. Zwart heeft nu een zwakke groep binnen de witte invloedsfeer, waardoor wit kan spreken van een geslaagde counter-strategie tegen het Chinees fuseki. Terwijl wit zich de komende zetten in het centrum kan gaan versterken zal zwart zijn worstje moeten gaan voorzien van ogen. Opmerkelijk is ook nog dat zwart de tijd niet kreeg om op G te spelen.

Waarmee bewezen is wat bewezen moest worden: zwart 13 in figuur 2 is niet goed. Eerlijkheidshalve moet ik eraan toevoegen dat ik, als beste oplossing voor wit, niet verder was geraakt dan het platduwen in diagram 4.

Frank Segers

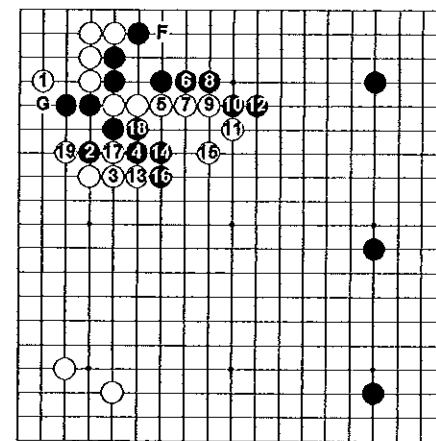

Diagram 6

Histoire du Go (8)

31. L'ère Sakata (1961-1967)

Pendant longtemps, Eijo Sakata (né en 1920) avait cultivé une réputation de joueur psychologiquement fragile, réputation due au fait que jusqu'au seuil des années '60 la plupart des (nombreux) titres qu'il avait déjà remportés étaient d'importance mineure (avec certes quelques notables exceptions telles ses succès dans le "Top position Player" de 1956 et de 1959 - et dans le tournoi du "meilleur joueur" de 1959 - cf. notre épisode précédent).

Entre autres, le titre le plus prestigieux d'entre tous (avant la création du "Meijin-sen"), celui de Honinbo, se refusait toujours désespérément à lui: à 5 reprises, il avait échoué à la deuxième place dans la compétition des prétendants visant à désigner un challenger.

La sixième fois fut la bonne: en 1961, il gagna enfin le droit d'affronter l'indéracinable tenant du titre, Tagakawa, qui monopolisait le titre depuis 9 ans. En dépit du prestige de son adversaire, Sakata était confiant car il avait un pourcentage écrasant de victoires contre le Honinbo en titre. De fait, il l'emporta facilement sur le score sans appel de 4-1.

Il restera Honinbo jusqu'en 1967, en remportant de surcroît 16 parties consécutivement entre 1964 et 1967!

Dès sa conquête du titre de Honinbo, ce fut comme si toutes les barrières psychologiques qui le handicapaient jusqu'alors avaient cédées brutalement: ainsi par exemple, rien qu'en 1961, Sakata s'empara de 7 titres à lui tout seul !

En 1962, son seul regret fut de ne pas devenir le premier "Meijin" de l'histoire moderne, mais ce n'était que partie remise: dès l'année suivante, il devenait le premier Meijin-Honinbo de l'histoire moderne en battant Fujisawa Shuko dans la deuxième édition du Meijin-sen au terme d'un match plein de suspens: mené 3-1, il parvint à retourner une situation bien compromise pour l'emporter 4-3. Il allait défendre ce titre fructueusement en 1963 contre le même adversaire.

1964 fut sa meilleure année: avec un pourcentage de victoires de plus de 90 % (28 +, 3 -), il monopolisa comme en 1961 7 titres mais cette fois tous les plus prestigieux (Meijin, Honinbo, Tengen, Oza, Gosei,...) à la seule exception du "Judan" (propriété de Fujisawa Hosai) ! Jamais un joueur n'a depuis lors pu se prévaloir d'un palmarès annuel aussi prodigieux.

D'une manière plus générale, Sakata est à ce jour le joueur le plus titré de toute l'histoire du go: véritable Eddy Merckx du go, son palmarès, riche de 64 trophées, le place, pour longtemps encore, hors de portée de toute concurrence (le deuxième par nombre de titres est Otake - 44).

Son style de jeu se caractérisait par une propension à s'emparer rapidement de points sûrs quitte à laisser des groupes faibles à la traîne. Plus tard dans la partie, il parvenait presque toujours à sauver ceux-ci grâce à une maîtrise extraordinaire du "shinogi" (art de stabiliser un groupe faible).

32. Le retrait de Go et de Kitani (1964)

Go Seigen avait été victime d'un terrible accident en 1962: renversé par une moto, il fut hospitalisé pendant de nombreux mois. Il ne devait jamais se remettre complètement: il devint sujet à de terribles vertiges et à de douloureux maux de tête qui contribuèrent à écourter sa prodigieuse carrière. Son chant du cygne fut le "Meijin-sen" de 1963 où il échoua de peu derrière Sakata dans sa tentative d'obtenir le droit d'affronter le Meijin Fujisawa (voir partie commentée ci-dessous). A partir de 1964, il ne joua plus que fort épisodiquement en tournois sans jamais plus y briller réellement.

Incidemment, c'est également pour des raisons de santé qu'en 1964, son ancien grand rival des années '30 et '40, Kitani Minoru, abandonna toute compétition.

1964 marque ainsi un tournant historique car, outre le retrait de ces deux "monstres sacrés", la jeune génération entre en lice à ce moment:

33. L'émergence de Lin Hai-Feng (Rin Kai-Ho) (1965-1971)

Go Seigen avait découvert lors de l'un de ses voyages en Taiwan un jeune prodige d'origine chinoise (Lin est né à Shangai en 1942), Lin Hai-Feng (mieux connu sous son nom nipponisé de Rin Kai-Ho).

Avec lui, nous quittons un peu le domaine de l'Histoire pour entrer dans celui de "l'actualité": Lin est en effet le premier joueur mentionné dans cette épopée à être encore actif au top niveau à ce jour.

Son irruption au sommet fut d'une rapidité foudroyante: en 3 mouvements, il se hisse au pinacle des maîtres de go. Premier mouvement: il se qualifie (à 21 ans) pour participer au "Meijin-sen" de 1963; qui plus est, il se positionne en ordre utile pour s'y maintenir automatiquement l'année suivante. Deuxième mouvement: il remporte le "Meijin-sen" 1964 et devient ainsi challenger de Sakata. Troisième mouvement: en 1965, à l'ahurissement général, il bat ce dernier pour devenir le plus jeune Meijin de l'histoire !

Il devait conserver ce titre les deux années suivantes en repoussant à chaque fois l'obstiné Sakata sur le score de 4-1.

Fort curieusement, le jeune champion devait perdre le Meijin en 1968 face à un vieux cheval de retour, Tagakawa, âgé de 53 ans, et, après avoir récupéré son spectre l'année suivante, le perdre à nouveau en 1970 face à un autre "vioque", Fujisawa Shuko, 45 ans. Rin renouera ensuite avec le succès de 1971 à 1973.

A ce jour, Rin est d'ailleurs surnommé "Monsieur Meijin", titre qu'il remporta 8 fois et dont il fut 6 fois finaliste.

Enfin, il se permit également de détrôner Sakata dans sa chasse gardée en remportant le titre de Honinbo en 1968 pour devenir ainsi le deuxième Meijin-Honinbo de l'Histoire moderne (à 25 ans !). Il restera Honinbo en 1969 en se débarrassant d'un tout jeune challenger qui allait encore faire beaucoup parler de lui, Kato Masao (qui n'était que 5-dan (!)), et en 1970 en écrasant à nouveau Sakata (4-0). Mais l'année suivante, il tomba sur un os en la personne d'un véritable ordinateur humain, Ishida...

Interlude: les disciples de Kitani

Depuis le début des années '70 jusqu'à nos jours, l'histoire du go au Japon se confond avec celles des disciples de Kitani Minoru: Ishida et Kato dans les années '70; Takemiya, Cho et Kobayashi dans les années '80.

Les premiers signes annonciateurs, à la fin des "golden sixties" avaient été le challenge du jeune Kato qui s'était hissé en finale du Honinbo-sen et le plus jeune encore Takemiya qui, âgé d'à peine 15 ans et 2-dan, s'était forgé une réputation de tueur de 9-dan...

Mais le premier disciple de Kitani qui perça fut Ishida Yoshio.

34. Ishida le météore (1971-1975)

Ishida est un cas à part dans l'Histoire du Go: voilà un joueur qui disparu du firmament aussi vite qu'il y était parvenu. Durant 4 ans, il survola outrageusement ses pairs, mais bien vite, ce feu de Bengale s'éteignit pour ne subsister que sous forme de timides braises.

Avec Rin, on pensait avoir tout vu en matière de précocité, mais dans la finale du Honinbo de 1971, un événement inouï qui atterra les observateurs les plus désabusés se produisit: à 22 ans à peine, Ishida venait de conquérir le titre de Honinbo face au "vieux" Rin, 28 ans (Ishida est encore à ce jour le joueur le plus jeune à avoir conquis un titre majeur).

En 1972 et en 1973, le jeune prodige écarta à nouveau le même Rin qui passa du statut de star adulée à celui de "has-been". C'est pourquoi, lorsque Ishida remporte le "Meijin-sen" 1973 sur un sans-faute (8 victoires, 0 défaites) et devient challenger de Rin, bien peu auraient été prêts à parier un centime sur les chances de ce dernier. De fait, le match commença de manière catastrophique pour Rin qui se retrouva mené 3-0. C'est alors que le pugnace Rin eut un sursaut d'orgueil: il remporta la quatrième partie d'un demi-point (après avoir gagné 3 kos successivement), força son adversaire à l'abandon dans la cinquième partie, gagna à nouveau d'un demi-point la sixième partie pour s'envoler vers le titre dans la septième manche face à un adversaire découragé ! C'était la première fois qu'un joueur parvenait à surmonter un déficit de 3 parties pour l'emporter en fin de compte.

Cette superbe remontée ne devait valoir au courageux Rin qu'une année de grâce car en 1974, Ishida devenait le troisième Honinbo-Meijin de l'histoire moderne.

Néanmoins, alors que l'on pensait avoir trouvé La star des années '70, Ishida disparu de la scène aussi vite qu'il y était arrivé: dès l'année suivante, il perdait son titre de Meijin face à une nouvelle figure dont nous reparlerons, Otake, et en 1976, il était dépossédé du seul bien qui lui restait par Takemiya, qui lui aussi se trouvait à l'aube d'une grande carrière.

Dès cette année-là, le rideau tombe sur Ishida, le joueur prodige qui avait été surnommé "l'ordinateur" pour sa précision dans le "yose" (fin de partie).

Extrait de partie n°1: la transition entre l'ère Go et l'ère Sakata

En illustration du paragraphe 32, voici l'une des dernières parties jouées au plus haut niveau par Go Seigen. Il s'agit d'une partie jouée dans le cadre du 2ème Meijin-Sen en 1963 dans lequel, Go, bien que handicapé par les séquelles de son accident, était parvenu à gagner partie après partie. Seul Sakata avait réussi à faire un parcours aussi brillant. La dernière ronde les opposait justement, la vainqueur de la rencontre désignerait donc le challenger du Meijin régnant, Fujisawa Shuko.

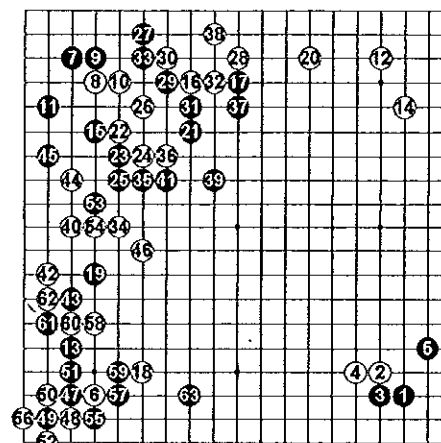

Figure 1

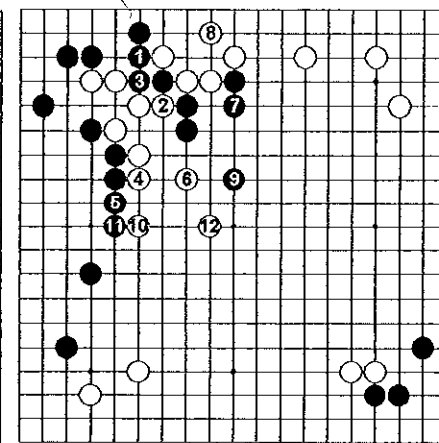

Diagramme 1

Partie: (notée jusqu'au coup 63)

Le fuseki est un échec pour Go: noir 17 est sévère, d'autant plus que Blanc répond mal: il aurait dû répondre en 19 (qui travaille bien avec 15). Noir 21 est également violent: Blanc doit alors sortir péniblement tandis que Noir construit du territoire en sifflotant. Blanc 34 est le "losing move": il fallait impérativement sortir le groupe en suivant le dia. 1, même si cela aurait aidé noir à consolider son territoire: le sacrifice jusqu'à 39 est trop grand (blanc abandonnera finalement).

Internationaal nieuws

Wereldnieuws

Japan-China: Bij ons laatste bericht was de stand nog 1-3 in het voordeel van China. Yamashiro bracht Japan weer langszij dankzij overwinningen tegen Liu Xiaoguang en Chen Linxin. De match werd in oktober voortgezet in Shanghai. Yamashiro moest daar het onderspit delven tegen Cao Dayuan. Die laatste versloeg nadien ook nog Kataoka. Aan Japanse kant blijft nu alleen nog Kato over, die drie keer moet winnen om de zege voor Japan alsnog binnen te halen.

Japans WK: De halve finales van de Fujitsu-Cup werden opnieuw een Koreaans succes. Cho Hunhyun won met een half punt van Cho Chikun en Yoo Changhyuk versloeg Rin Kaiho ruim. Daarmee kende de Fujitsu-Cup dezelfde finalisten als het jaar voordien. Dit keer won Cho na 169 door opgave. Hij is daarmee meteen de eerste speler die de drie bestaande WK's (Fujitsu, Tongyang en Ing) op zijn naam heeft geschreven.

Koreaans WK: De laatste editie van de Tongyang Securities Cup is intussen ook al aan de halve finale gekomen. Daarin neemt Yamashiro het op tegen Nie Weiping en Cho Hunhyun tegen Ma Xiaochun. De uitslagen (winnaar eerst):

Eerste ronde:

Lee Changho (Korea)	-	Zhang Wendong (China)
Jang Suyong (Korea)	-	Takemiya Masaki (Japan)
Yamashiro Hiroshi (Japan)	-	Seo Bongsoo (Korea)
Chen Yungan (Taiwan)	-	Yang Keon (Korea)
Yoon Hyeonseok (Korea)	-	Kataoka Satoshi (Japan)
Kim Dongyeop (Korea)	-	Komatsu Hideki (Japan)
Qian Yuping (China)	-	Lazarev Alexei (Europa)
Otake Hideo (Japan)	-	Yng Hui (China)

Tweede ronde:

Nie Weiping (China)	-	Lee Changho (Korea)
Yoda Norimoto (Japan)	-	Jang Suyong (Korea)
Yamashiro Hiroshi (Japan)	-	Cho Chikun (Korea)
Yoo Changhyuk (Korea)	-	Chen Yungan (Taiwan)
Ma Xiaochun (China)	-	Yoon Hyeonseok (Korea)
O Rissei (Taiwan)	-	Kim Dongyeop (Korea)
Qian Yuping (China)	-	Cha Jimmy (VS)

Cho Hunhyun (Korea) - Otake Hideo (Japan)

Kwartfinale:

Nie Weiping	-	Yoda Norimoto
Yamashiro Hiroshi	-	Yoo Changhyuk
Ma Xiaochun	-	O Rissei
Cho Hunhyun	-	Qian Yuping

Deze laatste acht zijn meteen geplaatst voor de tweede ronde van volgend jaar.

Jeugd Wereldkampioenschap: In de grote vakantie vond in San Francisco het Jeugd Wereldkampioenschap plaats. In de hoofdgroep met zestien spelers won de Koreaan An Dal Hoo, voor de Chinees Zhou Bo. Officieel waren zij 3 Dan en 1 Dan, maar dat lijkt eerder om professionele dans te gaan. Beiden versloegen verschillende delegatieleiders met een sterkte van 6 Dan. Beste van de zes Europeanen was de Oekraïense 3 Dan Dmitri Bogatski op een negende plaats.

Vrouwen WK: Er namen 26 vrouwen deel aan de vijfde editie van het amateur WK in Japan. Het toernooi ging over acht ronden en werd gewonnen door de Japanse Sato Akiko, die drie jaar geleden ook al won. Tweede werd de dertienjarige Koreaanse Kwun Hyojin, derde de winnaar van vier jaar geleden, Kan Ying uit Hong Kong. De eerste Europese deelneemster was de Duitse Antje Rapmund (3 Dan) op een zevende plaats. In het Nederlandse tijdschrift Go vertelt Els Buntsma dat er zich in haar partij tegen de Chinese deelneemster een 'incidentje' heeft voorgedaan. Er lag een 'tienduizend jaar ko' op het bord (=een ko die meestal tot op het einde van een partij blijft liggen, omdat er eerst vele benaderingszetten moeten worden gespeeld en dat voor beide kanten riskant is). Meestal maakt één van beide spelers er op het einde van de partij een seki van. In plaats van dit te doen, paste Els gewoon, tot grote konsternatie van de Japanse notulist. Je past nu eenmaal niet als er nog zetten te doen zijn. Er kwamen vier Japanners om de tafel staan, druk discussiërend. Uiteindelijk werd ook James Davies er bij gehaald als tolk en die gaf uiteindelijk het advies om maar op te geven, aangezien de partij toch al ruimschoots verloren was.

Computer-WK: Het lijkt wel of er een stagnatie is ingetreden op het vlak van het computer-go. Op het WK in Taiwan eindigden dezelfde vier programma's als vorig jaar op de eerste vier plaatsen. Ze plaatsen zich alleen in een andere volgorde. De eerste drie programma's haalden bovendien elk vijf punten op zes. Go Intellect eindigde uiteindelijk eerste (vorig jaar derde), voor Many Faces of Go (vierde), Handtalk (eerste) en Star of Poland (tweede). Go Intellect verloor nadien zijn drie partijen met 15 stenen voor tegen jonge beloften. Er waren twee nieuwe programma's dit jaar.

Japan

Gosei: Uitdager Rin Kaiho heeft Kobayashi Koichi zijn Gosei-titel afhandig gemaakt. Rin verloor de eerste partij wel, maar maakte in de drie volgende gehakt van Kobayashi. Daarmee komt een einde aan een zesjarig bewind van Kobayashi op de Gosei-troon.

Meijin: Dezelfde twee spelers stonden tegenover mekaar in de strijd om de Meijin-titel. Na het verlies van de Gosei aan Rin en de Kisei begin dit jaar aan Cho Chikun, was Kobayashi vast besloten om zijn derde toptitel stevig te verdedigen. Alles liep volgens plan voor Kobayashi, al stak Rin wel een handje toe. In de eerste en de derde partij stond Rin namelijk gewonnen, maar hij liet de zege telkens nog door zijn vingers glijpen. Het werd uiteindelijk een complete afgang voor Rin die met 4-0 verloor.

Kisei: Kobayashi Koichi en Kobayashi Satoru (geen familie) spelen tegen mekaar om uit te maken wie het mag opnemen tegen Cho Chikun. Satoru versloeg Morita, Kudo en Kato. Koichi haalde het van Hikosaka en van Rin.

Tengen: De finale om de uitdager voor de Tengen-title leverde een verrassing op. De 22-jarige Ryu Shikun ving een grote groep van Kobayashi Koichi, die meteen kon opgeven. Ryu is de jongste uitdager voor een top-titel sinds lang.

Oza: Kato Masao is zijn Oza-titel na een jaartje alweer kwijt geraakt. In de finale verloor hij met 3-2 van Cho Chikun. Cho doet het dit jaar bijzonder goed. Naast de Oza, behield hij zijn Honinbo-titel en ontmoette hij Kobayashi Koichi als Kisei.

Shinjin O: De 7e Dan Mimura Michihiro is de nieuwe 'koning der jonge sterren'. Hij versloeg Yo Kagen in een mini-match met 2-1.

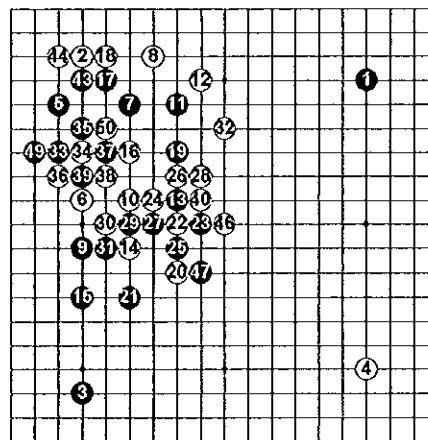
Vrouwen-titels: Voor de Honinbo haalde titelverdedigster Yoshida Mika het met 2-0 tegen een jong talent, de 22-jarige Tsukuda Akiko, een shodan van de Osaka-afdeling van de Nihon Kiin. De vrouwen-Kakusei werd voor de derde keer gewonnen door Aoki Kikuyo die Kusunoki Teruko versloeg.

Korea

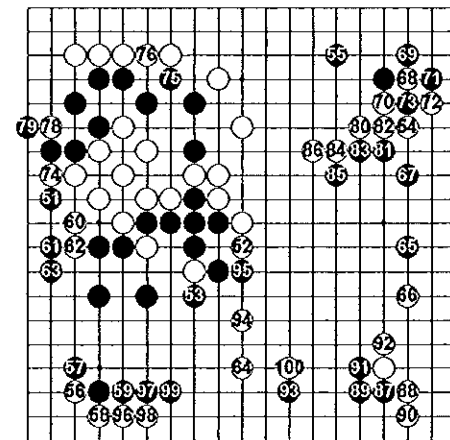
Diegenen onder u die al iets langer meedraaien in het go-wereldje zullen zich zeker de Koreaan Yoo Jong-su nog herinneren. Yoo verbleef van 1982 tot 1989 in Europa, waar hij alle andere spelers domineerde. Gedurende één jaar verloor hij zelfs eens geen enkele partij. Zijn meest roemruchte wapenfeit blijft waarschijnlijk zijn 7-2 zege in een tweekamp tegen Ronald Schlemper, di toen als sterkste Europeaan gold.

Yoo heeft nu in eigen land een come-back gemaakt. Nadat hij in 1979 al eens amateur kampioen van Korea was geweest, won hij dit jaar de 24ste editie van dit kampioenschap door in de finale favoriet Kim Se-Hyun in een hardbevochten partij te verslaan.

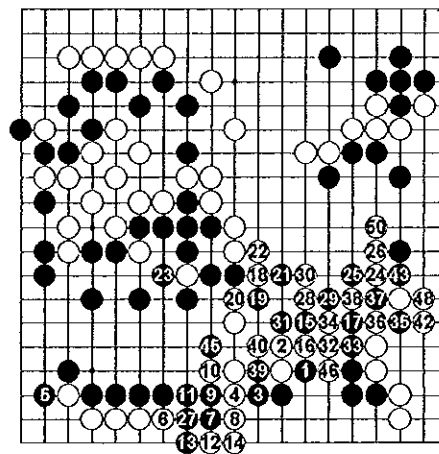
Zwart: Yoo Jong-Su
Wit: Kim Se-Hyun
Zwart wint door opgave

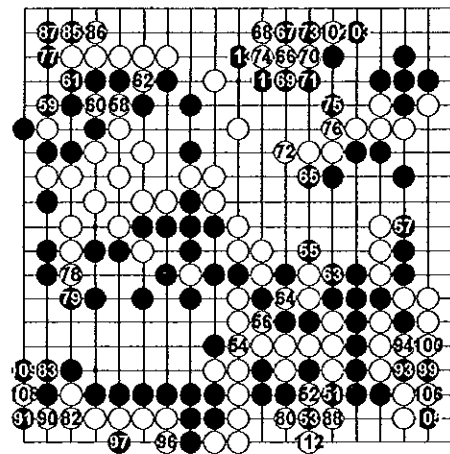
Figuur 1: 1-50; 41 dekt, 42,45 en 48 ko

Figuur 2: 51-100; 77 dekt ko

Figuur 3: 101-150; 41,44,47 en 49 ko

Figuur 4: 151-213; 81,84,89,92,95,98,101, 104, 110 ko

Europa

Grand Prix d'Europe

Het nieuwe Grand Prix seizoen zal maar liefst 20 toernooien tellen. Die uitbreiding heeft te maken met het ontstaan van nieuwe landen in Oost-Europa, landen die hun eigen GP-toernooi willen organiseren. De Europese Go Federatie had op haar vorige algemene vergadering een voorstel gelanceerd om het aantal GP-toernooien te beperken (door sommige toernooien maar om de 2 of 3 jaar die titel te verlenen), maar dat voorstel werd weggestemd.

Het Britse GP-toernooi in *Manchester* was een louter Britse aangelegenheid zonder 5- of 6 Dans. Dess Cann en Matthew Cocke deelden de eerste plaats nadat ze een jigo tegen mekaar hadden gespeeld. De derde plaats was voor Simon Shiu, Nick Webber was vierde, T.Mark Hall vijfde. In *Kopenhagen* waren 36 spelers uit vier verschillende landen komen opdagen. Het toernooi was een gemakkelijke prooi voor de Tsjech Vladimir Danek, die Stefan Budig en David Holecek voorafging.

Het toernooi van *Boekarest* was op twee Nederlanders na een volledig Roemeense aangelegenheid. Opvallend was dat van de bijna honderd deelnemers ruim de helft onder de 18 jaar was. (Zij die in Maastricht waren zullen het fenomeen kennen...) De eindzege ging naar Catalin Taranu, voor Lucian Deaconu, Mihai Bisca, Mark Boon en Robert Mateescu. Het eerste Slowaakse toernooi in *Bratislava* telde 76 deelnemers uit tien verschillende landen. Vladimir Danek won al zijn partijen en eindigde zo voor Leszek Šoldan en Leon Matoh die beiden vier op vijf scoorden.

Na het toernooi van Brussel (zie elders voor een verslag) ziet de GP-stand er als volgt uit:

1. Vladimir Danek (CZ, 5D)	30	(2)
2. David Holecek (CZ, 3D)	18	(2)
3. Catalin Taranu (Roe, 6D)	15	(1)
Guangji Shen (Chi, 6D)	15	(1)
5. Des Cann (GB, 4D)	13,5	(1)
Matthew Cocke (GB, 4D)	13,5	(1)
7. Stefan Budig (D, 4D)	12	(1)
Leszek Šoldan (Pol, 6D)	12	(1)
Lucian Deaconu (Roe, 5D)	12	(1)
Juan Guo (NI, 7D)	12	(1)

Fujitsu-finale

De Fujitsu-finale is een wat apart toernooi op de kalender. Apart in die zin dat het gereserveerd is voor Europeanen, waardoor de sterke Chinese (en Koreaanse) concurrentie wegvalt. Dat was in ieder geval tot vorig jaar zo, want aangezien Guo Juan vanaf dit jaar de Nederlandse nationaliteit heeft, mocht ook zij deelnemen. Het toernooi is verder iets bijzonders omwille van het hoge prijsgeld en het feit dat de winnaar mag deelnemen aan de echte Fujitsu-Cup.

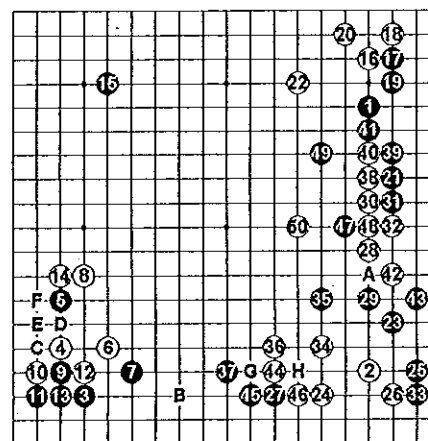
De deelnemers kunnen zich op verschillende manieren kwalificeren. Het grootste deel wordt gerekruteerd via de Grand Prix-toernooien van het voorbije jaar. Een andere mogelijkheid is het erg goed doen op het Europees Kampioenschap of een wild card versieren van de Europese federatie. Zo komt het dat ook Ronald Schlemper en Rob van Zeijst van de partij waren.

Schlemper werd er echter in de eerste ronde al uit gebonjourd door David Schoffen (met een half punt) en ook Matthew Macfadyen lag er in de eerste ronde al uit. Nadien liep alles min of meer volgens de verwachtingen en kwam het tot een finale van Zeijst - Guo.

Zwart: Guo Juan, 7 Dan, Nederland

Wit: Rob van Zeijst, 7 Dan, Nederland

Kommentaar: Miyamoto, 9 Dan

Figuur 1: 1-50

Z 5: Deze klemzet dwingt wit voort te spelen in deze hoek. Zwart kan daardoor sente behouden en de laatste vrije hoek bezetten.

W 10: Wit kan ook direct op 14 spelen, waarna zwart C, wit D, zwart E, wit F volgt. In de variant van de partij kan een zwarte zet op E later nog gevaarlijk worden.

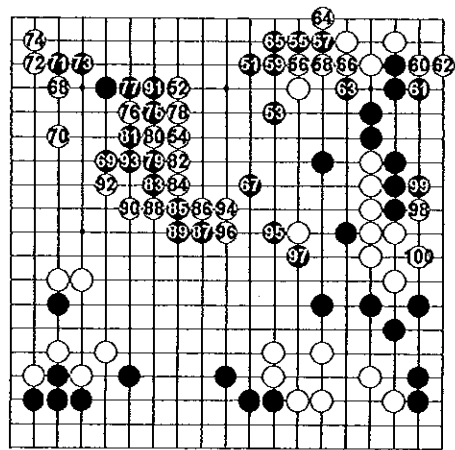
Z 21: Zwart bouwt een zeer solide stelling aan de rechterkant. Als zij op 31 zou spelen, dan kan wit tenuki spelen omdat een aanval op de witte stelling dan niet zo goed werkt omdat zwart aan de rechterkant toch nog een zet zal

moeten toevoegen. Na de korte uitbreiding wordt 22 verplicht.

W 26: De eerste echte fout van de partij. Een fout die snel gemaakt wordt, omdat men het joseki wit 26, zwart A zo gewoon is te spelen. Maar door 21 staat zwart aan de rechterkant zeer sterk en een zet op A zou zwart hier overgeconcentreerd maken. Zwart heeft hier een goed alternatief met 27 wat goede vooruitzichten geeft op de partij. Wit moet daarom in plaats van op 26 op 45 spelen. Als zwart dan op 3-3 speelt, dan heeft wit nog een goede uitbreiding op B.

W28: Het goede punt. Normaal speelt wit op 42 om de zwarte stenen harder aan te pakken, maar dan loopt de witte groep het gevaar zwaar gemaakt te worden.

Wit 34: Wit moet op 44 spelen, gevolgd door zwart G, wit H, zwart 45, wit 35. De partij ziet er alsmaar beter uit voor zwart.

Figuur 2: 51-100

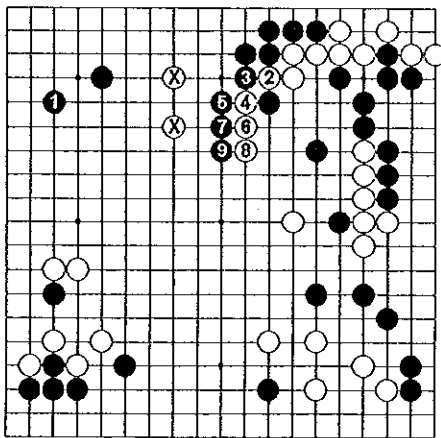
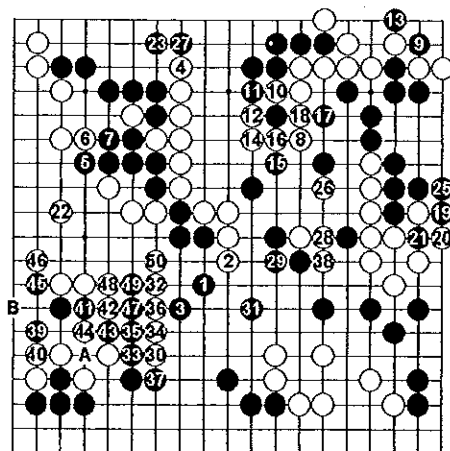

Diagram 1

Z 67: Zeer twijfelachtig. Het is moeilijk het direkte nut van deze zet te zien. Zwart moet zoals in diagram 1 spelen. Na zwart 1, kan wit niet knippen omdat de twee gemerkte stenen dan zwak worden.

W 68: Nu staat de partij weer gelijk.

W 76: Wit is bang dat hij te zeer onder druk zal komen als hij de peep meteen dekt. Toch moet men meteen dekken, over zo'n zetten denk je niet na, aldus Miyamoto.

W 4: Wit moet meteen de peep op 32 spelen, nu dat deze stenen nog belangrijk zijn voor zwart. Later zal een zet op 30 dan beter werken.

W 8: Wit kan niet direkt met 10-12 knippen. Dit is een heel goede zet.

Z 9: Zeer slechte timing, aangezien wit met de knip 10-12 kan antwoorden. Zwart speelt 9 om haar rechtergroep 100% levend te maken, maar zo snel gaat die groep niet dood omdat wit ook nog eens langs buiten moet knippen.

Z 19: Miyamoto had deze zet al veel eerder verwacht, aangezien wit nu iets zal moeten doen om te leven. Wit zal dan waarschijnlijk wat aji keshi-zetten moeten spelen, waarna zwart langs buiten waarschijnlijk anders kan spelen.

W 26: Wit moet eerst op 27 spelen. Dit maakt de stenen rechtsboven dood en is sente tegen de zwarte groep linksboven. Rob was zeer bezorgd om zijn groep...

Z 27: ...terwijl Guo Juan uitgerekend had dat ze met deze zet ruim aan de leiding staat.

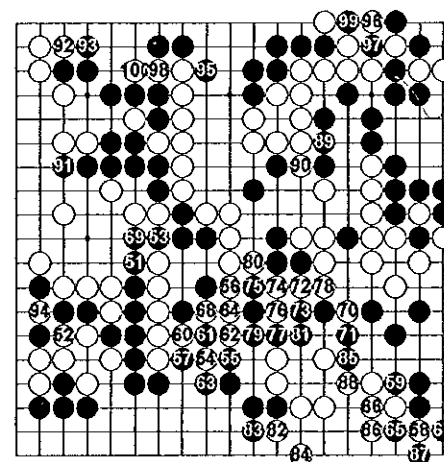
W 30: Het laatste zwakke punt in de zwarte stelling.. Maar zonder een witte steen op 32 werkt deze zet niet zo goed.

Z 31: ??? Wil zwart misschien niet winnen? Zwart moet natuurlijk op 30 reageren.

W 32: En wit moet natuurlijk op 37 spelen. Dat maakt bovendien een knip in de buurt van 55 leuk om naar uit te zien. Zwart antwoordt natuurlijk niet op de witte peep, omdat de zwarte stenen alleen nog twee levende witte groepen scheiden en daarom eigenlijk niet meer dan zes punten waard zijn.

W 38: Ook niet zo groot en helemaal niet nodig.

Z 47: Zwart kan ook een paar witte stenen vangen met een zet op 52 (na wit A, speelt zwart B). Dat was eigenlijk logisch geweest na 39, die nu een verlies oplevert (zwart had dan beter langs buiten op 40 gespeeld).

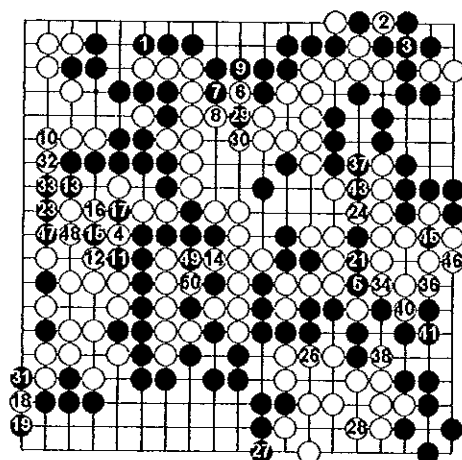

Figuur 4: 151-200

W 72: Als wit op 73 speelt, kan hij nog twee stenen meer vangen, waarna de partij weer erg spannend zou worden. Nu blijft zwart voorop.

W 98: Het ko na 96 is heel groot, maar 98 is geen erg grote ko-dreiging. Als wit geen goede dreigingen heeft, kan hij het ko beter achterwege laten en gewoon dekken.

250 zetten genoteerd. Zwart wint met 6,5 punten.

Figuur 5: 201-250; 20 op 4, 22 dekt op 17, 35 dekt, 39, 42 en 44 ko rond 2

Nederland

Gilles van Eeden heeft het voorronde-tornooi voor het Nederlands kampioenschap, het zogenaamde Indis, gewonnen. Hij verloor maar één partij. Met zes punten plaatsten zich voorts Willy Hendriks, Willem Koen Pomstra, Rudi Verhagen en Vincent van Gelderen (allemaal 3 of 4 Dan). Voor de vijf-punters waren er nog twee finaleplaatsen te begeven. Die gingen naar Erik Henselmans en Auke Rosendal. Tonny Claassen viel net uit de boot.

Amsterdam heeft er een nieuwe club bij in het centrum van de stad. In Grand Café 'de Loge' op het Waterlooplein 73 kan er go worden gespeeld. De initiatiefnemer en bedrijfsleider Meng In Chu wil in zijn café een mengeling van toeristen, marktkooplui, bezoekers van het nabijgelegen cultureel centrum Stopera, go-spelers en andere denksporters aantrekken. 's Avonds is er live jazz-muziek. Van horen vertellen is het erg de moeite waard. Ook de Amsterdamse club is naar dit adres verhuisd.

Duitsland

De top van het Duiste go-wereldje ligt tegenwoordig dicht tegen mekaar aan. Nadat vorig jaar Jürgen Mattern het nationaal kampioenschap had gewonnen, was het dit jaar een andere oudgediende, Egbert Rittner (5 Dan), die de titel won met vijf punten uit zeven partijen. De vierde dan Felix van Arnim eindigde met evenveel punten en weerstandspunten, maar had de onderlinge konfrontatie verloren. De derde plaats ging naar een andere onbekende vierde dan, Jens Gillwald. De meer bekende spelers eindigden verder in het peloton. Franz-Jozef Dickhut werd pas vijfde met drie op

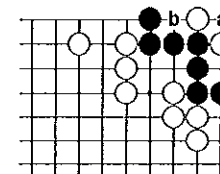
zeven, Jürgen Mattern zesde met dezelfde score. Christoph Gerlach had zich zelfs niet voor de finale kunnen plaatsen.

De Koreaan Park Sang-Nam heeft voor de laatste keer het tornooi van Berlijn gewonnen. Park, die de rating-lijst van de Europese federatie aanvoerde, keert namelijk terug naar Korea.

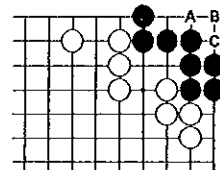
Het Duitse tijdschrift Go brengt een interview met Hans Pietsch, de Duitse insei die in Japan probeert professional te worden en even in Duitsland op vakantie was. Ook dit jaar is het Pietsch niet gelukt via het Honsen-tornooi één van de drie jaarlijkse prof-plaatsen af te dwingen. Hij geeft zichzelf nu nog één jaar de tijd om zijn doel te bereiken. In het tijdschrift staat ook een partij van Pietsch tegen de dochter van Kobayashi Koichi, die ook insei is. Pietsch won met een half punt.

Spelregels - Combineren

Een vreemde combinatie, maar toch zijn dit de onderwerpen van dit stukje. Eerst de spelregels.

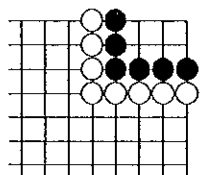
De zwarte groep is dood volgens de regels. Dit is de zogenaamde 'gebogen vier in de hoek' (bent four in the corner). U zult hier glimlachtend denken dat ik niet kan tellen, maar toch is dit de gebogen vier. Eens kijken. Zwart kan niets doen. Als hij nadert dan vult wit de hoek. Wit van zijn kant zou als volgt de groep kunnen slaan: wachten tot op het *einde* van de partij. Dan eerst *alle* ko-dreigingen van zwart dekken. En dan a en vervolgens b spelen. Zwart moet nu slaan, zodat je de gebogen vier kan zien. (Wit heeft ook alle buitenvrijheden opgevuld).

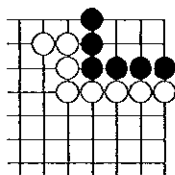
Nu speelt wit op A (dreigt B). Zwart moet nu B spelen. Wit slaat het ko (C) en zwart heeft geen dreiging. Geen speld tussen te krijgen? Toch wel. Het zou kunnen dat

zwart ko-dreigingen heeft die niet op voorhand *kunnen* worden gedekt. Denk maar eens aan een *seki*. Daar heb je meestal (*dure*) ko-dreigingen die niet op voorhand te dekken zijn. Daarom is de regel van groot belang. De stelling in de eerste figuur is dood. Heel anders is het als je door omstandigheden de zwarte groep werkelijk moet *slaan*. Dan zul je het ko moeten winnen na eerst de buitenvrijheden opgevuld te hebben.

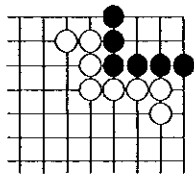
En dan nu de opgaven. (Hint: één van de drie heeft iets met de gebogen vier te maken.)

Figuur 1

Figuur 2

Figuur 3

Wit is telkens aan zet. Wat is de status van deze groepen?

Oplossingen pagina 31.

Partie historique (10)

Le contexte de la partie

En illustration du paragraphe 33 de notre monumental récit de l'histoire du go que vous trouverez ailleurs dans ce numéro, nous souhaitons vous présenter une partie jouée dans le cadre de la finale du Meijin de 1965. Il s'agit de la troisième partie dont le résultat détermine souvent le score final. Celui-ci était alors de un but partout. Ce match (et indirectement donc également cette partie) tient son caractère historique dans le fait qu'elle marqua l'émergence du premier joueur capable de tenir tête à l'"invincible Sakata" depuis que celui-ci s'était emparé du titre de Honinbo en 1961. La surprise fut d'autant plus grande que le vainqueur de cette partie, Lin Hai-Feng (ou Rin Kai-Ho en japonais) était un tout jeune joueur de 23 ans alors que jusqu'alors on considérait qu'un professionnel atteignait sa maturité vers 40 ans et qu'il était donc inconcevable qu'un gamin puisse un jour s'emparer d'un titre majeur. Rin allait être le premier à les déromper. (pour de plus amples informations sur les protagonistes, nous vous prions de vous référer à notre article susmentionné).

Commentaire de la partie (extraits de GO-REVIEW octobre 71)

Blanc: Rin; Noir: Sakata

Remarque : les coups 85, 118, 121, 124, 129, 132, 145, 148, 153, 156, et 159 concernent le ko

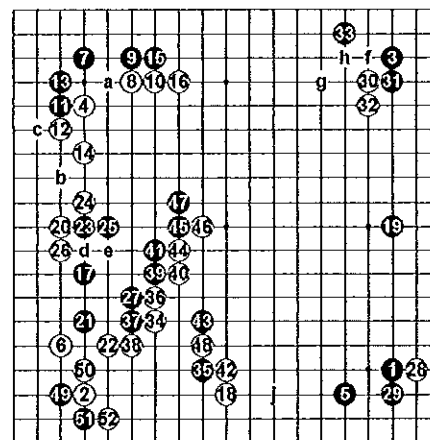

Figure 1: 1-52

noir 33: aurait été meilleur de suivre le "joseki" noir "P", blanc "g", noir "h", blanc "i" pour reprendre l'initiative; d'autre part, blanc ne peut pas espérer beaucoup de territoire sur le bord même en bloquant noir.

noir 35: violente contre-attaque de Sakata; la variante calme aurait consisté à échanger noir 40 contre blanc 43, puis après le "yose-miru" (coup de sonde) 49 à 52, s'étendre en "j".

noir 53 et noir 55: Sakata loupe le coche: il fallait suivre le dia. 1 où noir construit une influence magistrale...

blanc 56: ...mais maintenant, c'est trop tard !

noir 56 à 63: Sakata stabilise son groupe mais, ce faisant, pousse Rin dans son propre moyo. L'expression utilisée dans le Go-Review pour illustrer ce fait est amusante et très japonaise: "Black allowed White to step into his room with dirty shoes on !"

noir 67: excellent

Noir 11: si directement en 15, Blanc joue le "kikashi" (coup forçant) "a" puis 18, qui lui donne une position idéale.

Noir 17: une stratégie d'expansion mutuelle des moyos était aussi envisageable: noir 17 in point à droite de 18, blanc en 17, noir en 19.

Noir 19: il aurait été préférable de défendre 17 en jouant "b", blanc "c", noir 23

Noir 21: médiocre car trop lourd: il fallait jouer en 23, suivi alors de blanc "d", noir "e", blanc connecte, noir 27.

noir 33: aurait été meilleur de suivre le "joseki" noir "P", blanc "g", noir "h", blanc "i" pour reprendre l'initiative; d'autre part, blanc ne peut pas espérer beaucoup de territoire sur le bord même en bloquant noir.

noir 35: violente contre-attaque de Sakata; la variante calme aurait consisté à échanger noir 40 contre blanc 43, puis après le "yose-miru" (coup de sonde) 49 à 52, s'étendre en "j".

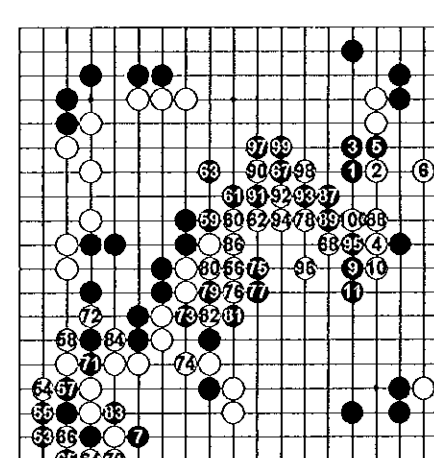

Figure 2: 53-111

blanc 68: meilleur en 78

noir 71: coup très subtil: suicide 2 pierres pour permettre au groupe du coin de garder une chance de survie

blanc 78: nécessaire sinon Noir capture tout le groupe en jouant en "b"

noir 83: très bonne (et très grosse) menace de ko car elle en prépare maintes autres.

noir 97: nécessaire également.

blanc 100: sente

blanc 108 : en 66

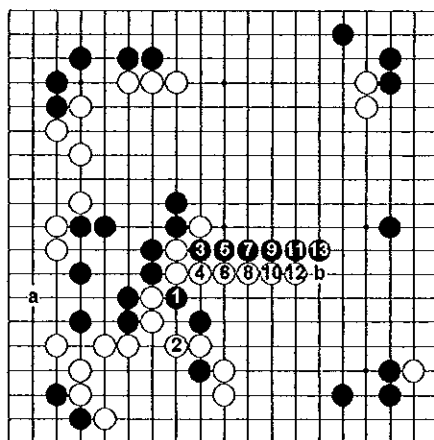

Diagramme 1

Quand Sakata (Noir) relance le ko avec 115, la partie devient très complexe...

noir 145: dommage: si Noir avait joué en "185", la partie était pour lui

noir 159: encore une occasion loupée par Sakata (à sa décharge, celui-ci entrain en "byo-yomi"): doit être en 160 !

noir 163: bien meilleur en "185", ce coup-ci est abusif car...

...après blanc 170, Sakata est devant un dilemme: le seul moyen de sauver les pierres du bord est de suivre la séquence noir 172, blanc 171, noir "a", blanc 174, noir capture la pierre, blanc 173, mais

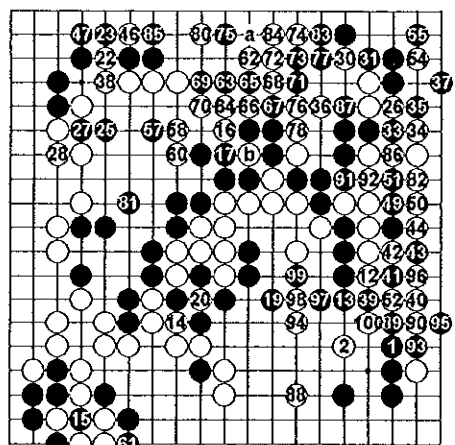

Figure 3: 112-202

alors, lorsqu'il connecte son groupe avec le coin, Rin peut tuer les pierres du centre avec 178 !

noir 179 : en 90

noir 185: excellent mais à ce stade-là, il eût mieux valu jouer en 192 préalablement, pour forcer blanc 196 et sauver ainsi 3 pierres en sente

noir 189: Sakata n'a décidément pas de chance: il rate une fois de plus le coup de grâce (193)

blanc 190: excellent car permet 200

blanc 202: c'est au tour de Rin, également en byo-yomi, de louper la mise à mort qui passait par le dia. 2

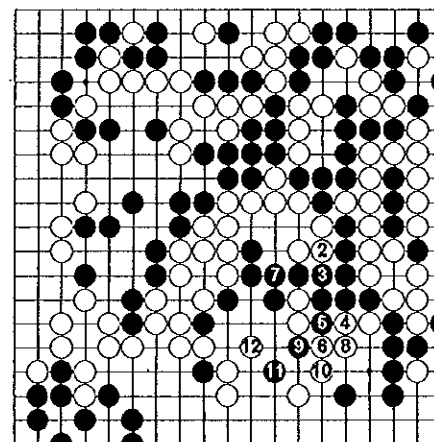

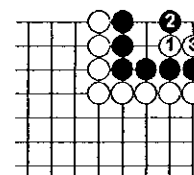
Diagramme 2

La partie est notée jusqu'à ce coup 202. La bataille fit rage pendant plus de 100 coups encore pour ce terminer sur la victoire de Blanc (Rin) par le plus petit écart possible: un demi-point

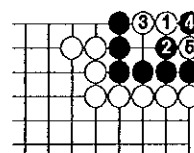
Ce demi-point fut la tournant du match lui-même qui vit la victoire finale du jeune Rin, Meijin à 23 ans.

Oplossingen

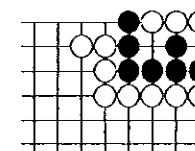
1. Zwart is dood.

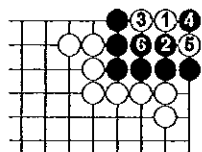
2. Dit is ko. Kijk na dat de combinatie wit 1 niet meer klopt. Wit moet de ko twee keer winnen (two step ko). Overigens is 4 verplicht: als zwart niets doet, dan speelt wit zelf op 4 en dan krijgen we de gebogen vier in de hoek. Zie je dit?

Elders dan in de hoek is deze vorm seki.

3. Zwart leeft, er is geen ko. Merk op dat 6 in opgave 2 niet kan! Deze oplossing is vaak mogelijk in de praktijk.

Tornooikalender

Januari

- 21-22 Leuven
In café "De Waaiberg", Tervuursevest 60
Vijf ronden MacMahon + voorgifttornooi voor zwakkere spelers.
Inschrijven tussen 11 en 12 uur
Inlichtingen en inschrijvingen: Frank Segers, 016/23.30.10

Februari

- 4-5 Amstelveen
In EGCC, aanvang 11.30u
Kosten: 30 gulden (inclusief lunch)
Inlichtingen: Hans Cornelissen, 20/693.80.65 of Ronald Verhagen, 036/

532.55.99

- 11-12 Voorronden Belgisch Kampioenschap
Plaats nog nader te bepalen.

- 10-12 Praag GPD
Inl. D;Prokop, 42/2/643.14.46

- 25-26 Finale Belgisch Kampioenschap (1)

- 24-26 Kazan (Rusland) GPD
Inl. Alevtina Vasilieva, 7/8432/768.580

Maart

- 3-5 Ing Cup, Amstelveen (op invitatie)
Neventornooi: Inl. Rob Kok, 20/645.55.55
11-12 Finale Belgisch Kampioenschap (2)
10-12 Wenen GPD
Inl. Alfred Kriegler, 43/1/326.261
17-19 Dublin GPD

Inl. John Gibson, 353/1/490.87.79

18-19 Nijmegen

Inl. Erik Brummelkamp, 80/56.67.30

April

- 1 Amsterdam Rapid Tornooi
7-9 Bled (Slovenië) GPD
15-16 Leiden
15-17 Parijs GPD
22-23 Louvain-La-Neuve
In Café La Rive Blanche, 64 Rue des Wallons
Inschrijvingen tussen 11 en 12 uur.
Kosten: 500 Bf (inclusief sandwich), 450 bij inschrijving voor 14 april.
Inlichtingen en inschrijvingen: Benoît Maison, 010/47.80.66 (kantoor)
of 071/36.55.27 (weekend); Denis Lambot, 010/84.19.52.
22-23 Maastricht
29-30 Milaan GPD

Mei

- 5-7 Wageningen
13-14 Tilburg (Hiraki)
25-28 Amsterdam GPD